

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
**Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ**

Αθήνα 8-8-2002

Αριθ. Γνωμ.: 6
Αριθμ.. Πρωτ. 1071/2002

Προς

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης

Γεν.Δ/νση Α΄ Δ/νση Δ3 Τμήμα Α7

Μεσογείων 96 – Αθήνα

Επί του τεθέντος , διά του υπ' αριθ. 35785/2002 εγγράφου Σας, ερωτήματος, αφορώντος στην ισχύν της διατάξεως του άρθρου 7 Ν. 1910/1944, σήμερα, εν όψει συναφών προβλέψεων του ισχύοντος Κώδικος περί Δικηγόρων, έχω την τιμή να σας γνωρίσω ότι η γνώμη μου είναι η ακόλουθη :

Το άρθρο έβδομο του Νόμου 1910/1944 «περί κωδικοποιήσεως και συμπληρώσεως της νομοθεσίας περί προστασίας πολυτέκνων » αναφέρεται στα «έξοδα και τέλη πάσης διαδικασίας ενώπιον οιοδήποτε δικαστηρίου, ως και τα τέλη εκτελέσεως ως και τας κατά τον Κώδικα περί δικηγόρων καταβλητέας ή καταψηφιστέας αμοιβάς, τα τέλη και δικαιώματά του επί της εκτελέσεως συμβολαιογράφου, ως και τα του δικαστικού κλητήρος τέλη και δικαιώματα διά πάσαν σχετικήν προς τας δίκας ταύτας ή την εκτέλεσιν ενέργειαν τούτου,

μειούνται εις το ήμισυ του κατά τας κειμένας διατάξεις καθοριζομένου ποσού, εφόσον ταύτα είναι καταβλητέα παρά πολυτέκνων », εκείνων δηλαδή των προσώπων, η ιδιότης των οποίων προσδιορίζεται υπό του άρθρου πρώτου του ιδίου Νόμου, ως τούτο αντικ. υπό του άρθρ. 1 του Ν. 860/1979. Η διάταξη αυτή, περιέχουσα ειδική νομοθετική πρόβλεψη, ως αναφερομένη στην καταβολή, εκ μέρους ωρισμένης κατηγορίας πολιτών, μειωμένων αμοιβών εκ των καταβλητέων, συμφώνως προς τον Κώδικα περί δικηγόρων, τοιούτων, πρέπει να θεωρηθεί ότι έχει και σήμερα εφαρμογή επί συντασσομένων συμβολαίων, αφορώντων στις κατά το άρθρο 42 του ΝΔ 3026/1954 <<περί του Κώδικος περί δικηγόρων >> αναφερόμενες συμβάσεις, στις οποίες είναι υποχρεωτική η παράσταση δικηγόρων και όσον αφορά την καταβλητέα αμοιβή αυτών,

Πρώτον, διότι ρητή κατάργηση αυτής υπό του άρθρου 248 του Κώδικος περί δικηγόρων ή υπό άλλης, εξ όσων γνωρίζω, διατάξεως νόμου, δεν επήλθε. Δεύτερον ούτε και σιωπηρά τοιαύτη διάλλης διατάξεως νόμου και δη του άρθρου 250 του αυτού Κώδικος, προβλέποντος την κατάργηση πάσης διατάξεως, γενικής ή ειδικής αντικειμένης στον παρόντα νόμον, δύναται να θεωρηθεί ότι επήλθεν. Διότι οι καταργητικοί νόμοι, ως αναιρετικοί υπάρχοντων γενικών ή ειδικών νομοθετικών ορισμών, πρέπει να ερμηνεύονται στενώς. Εν προκειμένω δε, η προμνησθείσα διάταξη του άρθρ. 7 του Ν. 1910/1944 όχι μόνον φαίνεται αντικειμένη στις διατάξεις των άρθρων 42 και 161 του ΝΔ 3026/1954, ως αυτά συνεπληρώθησαν αρχικώς υπό των διατάξεων των άρθρων 19 και 25 του Ν. 723/1977 και ισχύουν ήδη μετά την τροποποίησή

τους υπό του άρθρου 37 του Ν. 2915/2001, που καθορίζουν τις περιπτώσεις της υποχρεωτικής παραστάσεως των δικηγόρων σε συμβόλαια, αφορώντα στις οριζόμενες συγκεκριμένες συμβάσεις και τα όρια των αμοιβών αυτών, αλλά και φέρεται συμπορευομένη προς τις ειδικές προβλέψεις των διατάξεων των άρθρων 96 παρ. 5 και 175 παρ.2 του Ν.Δ. 3026/1954, ως το πρώτο αντικ. υπό του άρθρου 23 του Ν. 723/1977, οι οποίες, επίσης, αφορούν σε περιπτώσεις ευνοϊκής μεταχειρίσεως ωρισμένων προσώπων, από πλευράς καταβολής μειωμένων δικηγορικών αμοιβών εκ μέρους αυτών ή και δωρεάν παροχής προς αυτά υπηρεσιών, ως ειδική και αυτή, μη καταργηθείσα, διάταξη νόμου.

Σημειωτέον, ότι επί του αυτού θέματος της ισχύος της διατάξεως του άρθρου 7 του Ν. 1910/1944, εν όψει των νεωτέρων αυτού διατάξεων του ΝΔ 3026/1954, η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου είχε γνωμοδοτήσει σχετικώς, με την υπ' αριθ. 17/1959 γνωμοδότηση [Νομ. Βήμα, 1959 σελ. 1278], προς την νομική συλλογιστική της οποίας δεν έχω λόγους να αποστώ.

Ο Γνωμοδοτών Εισαγγελεύς

Γεώργιος Ζορμπάς

Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:

Εισαγγελείς Εφετών Κράτους